

Spørgsmål:

»Men har I foretaget selvstændige undersøgelser af, om det er sagen?«

Svar:

»Vi har ikke, tror jeg, foretaget selvstændige undersøgelser af, om Superfos' koncernøkonomi ville kunne bære det ene eller det andet. For en så stor koncerns økonomi lader sig ligesom ikke lægge til grund for en enkelt afgørelse i en enkelt sag. Det vi må se på er, om vi når det mål, vi skal, om forureningen gradvist nedbringes . . .«

Intet i lovforslaget, som det foreligger, vil hindre en gentagelse af Cheminovaskandalen. Det er i sig selv en skandale og gør, at socialistisk folkeparti naturligvis ikke ønsker at tage medansvar for lovforslaget, men må undlade at stemme ved lovforslagets 3. behandling.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) finder ikke, at udvalgsarbejdet har udgjort et tilfredsstillende grundlag for en revision af miljøreformen, men har nærmest en fornemmelse af, at udvalgets tilrettelæggelse af arbejdet har været stærkt påvirket af kræfter uden for udvalget.

Udvalget har ikke reelt behandlet hele miljøreformen, men er af ministeriet nærmest blevet styret ind på det forholdsvis begrænsede antal områder, hvor miljøministeriet efter forhandling med en række organisationer fandt det formålstjenligt. Uden for disse områder har det været meget vanskeligt for udvalget at arbejde med miljøreformen, specielt med henblik på en vurdering af lovens mange bemyndigelser. En sagligt forsvarlig behandling havde forudsat en anden og tredje behandling i oktober-november måned, suppleret med et par heldagsmøder i sommerferieperioden. Derimod er der ingen som helst saglig begrundelse for at gennemtvinge loven her i maj måned.

Når et flertal i udvalget alligevel har besluttet sig for denne fremgangsmåde, er det ud fra en saglig betragtning nødvendigt at fastholde og udbygge revisionsbestemmelsen i lovens § 96, således at folketinget i folketingsåret 1983-84 får et kvalificeret grundlag for at tage stilling til de mange bemyndigelser med henblik på en begrænsning af antallet og/eller en konkretisering. Samtidig vil

det være hensigtsmæssigt med en afsluttende drøftelse af miljøadministrationens struktur sammenholdt med en vurdering af, om resourceanvendelsen miljømæssigt er optimal ud fra en samlet samfundsmæssig bedømmelse.

Det beslutningsgrundlag, miljøministeren har præsenteret for folketinget, forekommer i en række henseender tendentiøst, således som det bl.a. fremgår af ankechef i miljøankenævnet Johan Gardes artikel i Juristen den 5. marts 1982: Rammestyning i miljøretten – et eksempel.

Artiklen vil blive optrykt i et bilagshæfte til tillægsbetænkningen.

Af artiklen skal særligt fremhæves:

»En væsentlig årsag er dog sikkert også, at bemærkningerne til lovforslaget er yderst kortfattede og ganske uigennemskuelige for den ikke på forhånd kyndige læser. Der foreslås i virkeligheden en ret betydelig flytning af indflydelse fra amtskommunerne til primærkommunerne, men dette er det svært at få fat på ved én gennemlæsning, ligesom det er svært at se, om det overhovedet er med rette, der jævnføres med kommuneplanlovens styringssystem. Kommuneplanlovens bestemmelser om kommuneplanlægning handler om den sammenfattede planlægning. Kan (bør) der overhovedet jævnføres herfra til en sektor, der som spildevandsområdet handler om væsentlige naturinteresser?«

Og videre:

»4. Er den angivne begrundelse for lovforslaget dækkende (rigtig og tilstrækkelig)?

4.1. Begrundelsen virker meget lidt overbevisende, først og fremmest fordi der allerede i dag er koordination med den sammenfattende planlægning, jfr. lovændringen i 1975. Omvendt mangler i bemærkningerne ganske redegørelse for navnlig to spørgsmål, som man burde kunne vente at finde besvaret i lovforslaget: 1° Hvordan har den siden 1974 eksisterende ordning fungeret – hvis dårligt, hvor har da problemerne ligget? – 2° Hvordan vil man fremtidigt sikre den fornødne forbindelse mellem spildevandsplaner og udlædningsstilladelser, som meget langt er to sider af samme sag? Nedenfor i afsnit 8 vendes tilbage til spørgsmål 1°. Spørgsmål 2° kommenteres kort i næste afsnit.«

Disse og andre stærkt kritiske bemærkninger forekommer at være korrekte, og denne